

PRILOGA

oznanil župnije Ljubljana Šentvid

naš zvon

FEBRUAR 2017

31. januar 1799, +20. junij 1862

BLAŽ POTOČNIK

Lani smo praznovali 150. obletnico prve šentviške šole in Narodne čitalnice, ustanovljenih na njegovo pobudo in zgrajenih po njegovi zamisli. Tokrat želimo predstaviti njegovo bogato pesniško ustvarjanje, saj je nadarjenost Potočnik pokazal že v študijskih letih, ko je profesorju F. Metelku za naloge prinašal svoje pesmi. Matija Čop je o njih napisal, da so prikladne za petje. Leta 1843 so Novice pisale: » Kranjskih pesmi gospoda fajmoštra Potočnika priporočati treba ni. Pojejo jih po celi deželi, višje hvaliti jih ne moremo. Vse so polne lepih mislij in prave srčne vere; kar pa jezika tiče, je tako prijeten, da jih je veselje brati«.

Njegove pete pesmi so se hitro širile med ljudmi.

**Hvala večnemu Bogu,
Zvonikarjeva, Cvetice ve,
ki noč in dan cvetite, O
kam Gospod gre tvoja pot,
Zdrava zemlje vse gospa,
O upanje mi lepo, Marija
preblaga, Ko dan se za-**

**znava, Moj duh se povišuje, Visoko vrh planin stojim,
Sukajmo srpiče, Pojo, pojo zvonovi, Povejte tovariši, kaj
mi smo na svet, Kdor ima srce, Možic je bil, je vince pil ...**

Prišel je deček v ranem jutru mladosti na mali prostor te velike lepote in je zaslišal: nekje v daljavi kakor na nevidnem nebeškem koru je odmevala tiha melodija, ki je vabila k sebi. Potem se je oglasilo kakor šum, šumotanje, šumenje potoka, kot prhut ptičjih kril, kot prelet angelov. Na koži zemlje srh, nad njo v zraku pesem, oči strmijo, srce posluša.

In deček je šel za glasom. Rodil se je v tej pokrajini, bosonog je tekal po njej, rad jo je imel, rajši kot kakšno večjo, pomembnejšo, ki je ni poznal. Pa se je zgodilo kar se je moralo zgoditi: pesem je vstopila vanj, postala je njegova. Šel je začaran in očaran naprej, pesem je hodila z njim in oba sta zapela. Ona kot že sto in sto let, od nekdanj, on prvič, čisto na novo, po njeno in hkrati čisto po svoje.

Slak, beli lepi cvet, ki se ovija in pne navzgor, vzpenjalka in ovijalka, je znanilka čistosti, je kakor na tipki čist poln ton, ki zveni in diši. A če slak išče opore, je Slak šel brez podpor od tal navzgor, iz nič v veličino. Njegova zvezda vodnica je narodna ljudska pesem, več, je glasba njegove pokrajine, rodne Dolenjske. Slak je ujel zven te glasbe, sliši ga tudi takrat, ko se ta zvok stiša ali ko kakor ponikalnica Temenica ponikne, razprl ga je, odkril med trsi in v svojih prsih, nakar so prsti to prenesli na tipke harmonike in v usta pevcev.

/Tone Pavček/

**LJUDSKI DOM, 8. februar ob 19.00, 18., 25. februar ter
4., 8. in 11. marec ob 19.30**

**Rezervacije kart na tel. št. 031 725 470, nakup kart po jutranjih nedeljskih
mašah v Kaplaniji ali 2 uri pred predstavo.**